

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2Nt/10/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010078
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3614010078.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr Michala Vigaša a prísediacich Lýdie Korcovej a Mariána Nabilka, v trestnej veci odsúdeného O. C., pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.05.2014 o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku súd z a m i e t a návrh odsúdeného O. C., D.. XX.XX.XXXXv A., H. N. A., D. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/46/2013.

odôvodnenie:

Obžalovaný O. C. bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/46/2013-181 z 27.05.2013, právoplatným dňa 28.05.2013, uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, na tom skutkovom základe, že dňa 18.01.2013 v čase okolo 22,00 pod vplyvom alkoholu a po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli spolu s obžalovanými U. A., W. F. V. O.. O. N. za most nad zákrutou do obce Brodzany, okres Partizánske v lese k stanu, kde v stane prebývali A. C. a S. N., odrezali spoločne ukotvovacie šnúry na stane, v ktorom spali, v dôsledku čoho stan spadol na A. C. a S. N., následne obžalovaní U. A. a ml. O. N. prinesenými palicami začali udierať po stane a taktiež kopať do stanu, pričom údery smerovali na A. C., ktorého následne obžalovaný O. C. vytiahol za nohy zo stanu a obžalovaný U. A.Ý. mu prikázal, aby si ľahol na brucho a navalil peniaze, pričom ako ležal, obžalovaný ml. O. N. k nemu pristúpil a kopol mu do hlavy, obžalovaný U. A. ho udril palicou do ľavého pleca a z vačku nohavíc mu vytiahol peňaženku hnedej farby, v ktorej mal finančnú hotovosť v sume 48,- € a z bočného pravého vrecka mobilný telefón zn. MINY Dual Hero II, IMEI:354519031611016, čiernej farby, následne obžalovaný U. A. prehľadal S. N., pričom z vrecka vo vetrovke jej vzal 35,- €, po čom obžalovaný O. C. spoločne s obžalovaným W. F. šli do stanu, ktorý prehľadali, pričom z neho vzali 2ks 1,5 l fľaše vína, ktoré si dal obžalovaný W. F. do svojho ruksaku a následne všetci obžalovaní spoločne odišli do mesta Partizánske, pričom uvedeným konaním spôsobili A. C. pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia s opuchom, pomliaždenie tváre, bolestivosť v oblasti kíbov sánky, pomliaždenie s bolestivosťou na prednej, bočnej a chrbtovej strane ľavej strany hrudníka, zlomeninu 8. rebra vľavo, pomliaždenie s opuchom a bolestivosťou chrbtovej strany ľavej ruky a zlomeninu pod hlavičkou 2. záprstnej kosti s volárnou dislokáciou a pomliaždenie s bolestivosťou bočnej strany ľavého kolena s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života v trvaní 39 dní a škodu odcudzením hotovosti a mobilného telefónu v celkovej výške 72,- € a poškodenej S. N. škodu odcudzením hotovosti vo výške 35,- €, za čo bol obžalovanému O. C. uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/55/2013-133 zo dňa 14.05.2013, právoplatným dňa 14.05.2013 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom

Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/39/2013-57 zo dňa 16.04.2013, právoplatný dňa 16.04.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Odsúdený trest odňatia slobody v tejto veci vykonáva od 07.06.2013.

Dňa 07.04.2014 doručil odsúdený súdu návrh na povolenie obnovy konania, s dôvodom obnovy konania vzťahujúcim sa na výrok o treste. Návrh odôvodnil tým, že z dôvodu nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2013 sp. zn. PL ÚS 106/2011 uverejneného dňa 21.12.2013 ako aj na základe stanoviska predsedu trestnoprávneho kolégia je dôvodom obnovy konania, ak rozhodnutie vo veci samej vychádzalo z ustanovenia právneho predpisu, ktoré neskôr stratilo účinnosť v zmysle § 125 Ústavy SR. Na základe uvedených skutočností s poukazom na § 41b zákona č. 38/1993 a čl. 50 Ústavy SR požiadal o obnovu konania a zároveň o ustanovenie obhajcu.

Na verenom zasadnutí dňa 19.05.2014 súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, prečítaním návrhu na povolenie obnovy konania, opatrenia o ustanovení obhajcu, hodnotenia odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody, oboznámil podstatný obsah spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/46/2013, sp. zn. 2T/39/2013, sp. zn. 2T/55/2013, sp. zn. 2T/48/2013, a to najmä rozhodnutí vo veci samej a odpis z registra trestov.

Odsúdený na podanom návrhu zotrval, pokiaľ by bola povolaná obnova konania a bol prepustený z výkonu trestu uviedol, že by sa vrátil do miesta trvalého bydliska, vyhýbal by sa spoločnosti kamarátov, vďaka ktorým je aj vo výkone trestu, chcel by si nájsť zamestnanie no zdržiaval by sa v obvode tunajšieho súdu. Uviedol že s rodinou udržiaval len písomný kontakt, nenavštevovali ho vo výkone trestu.

Z hodnotenia odsúdeného počas výkonu trestu v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplýva, že od 09.07.2013 - kedy bol do ÚVTOS premiestnený, doposiaľ disciplinárne potrestaný ani hodnotený nebol, jeho správanie nie je vždy na požadovanej úrovni, opakovane sa dopustil porušenia ústavného poriadku, týkajúce sa ústrojovej disciplíny a udržiavania poriadku. Udržiava sporadický kontakt formou korešpondencie s matkou a súrodencami, o návštevu doposiaľ nepožiadala.

Obhajca návrh odsúdeného doplnil len v tom, že hoci je zrejmé, že návrh odsúdeného tento opiera o nález ústavného súdu vyhlásený v skutočnosti už 28.11.2012, rozhodnutie vo veci samej nie je dostatočne zrozumiteľné v tom, či bolo použité ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona v znení už po vyhlásení nálezu Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012. Obhajca poukázal na to, že v prípade povolenia obnovy konania v súčasnosti už nie sú naplnené dôvody väzby, pretože odsúdený udržiava kontakt s rodinou a má zabezpečené ubytovanie v mieste bydliska.

Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/46/2013-181 z 27.05.2013, právoplatným dňa 28.05.2013, uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a bol mu uložený podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/55/2013-133 zo dňa 14.05.2013, právoplatným dňa 14.05.2013 a výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/39/2013-57 zo dňa 16.04.2013, právoplatný dňa 16.04.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/55/2013-133 zo dňa 14.05.2013, právoplatným dňa 14.05.2013 bol obvinený uznaný vinným pre prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 19 mesiacov za zrušenia výroku o treste uloženého obvinenému obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/39/2013-57 zo dňa 16.04.2013, právoplatným dňa 16.04.2013 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/39/2013-57 zo dňa 16.04.2013, právoplatný dňa 16.04.2013 bol obvinený uznaný vinným pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a bol mu uložený samostatný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú domov v trvaní 13 mesiacov.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012 publikovaným v Zbierke zákonov č. 428/2012 dňa 21.12.2012, rozhodol, že v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" zákona č. 300/2005 Z. z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

Podľa § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Súd v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania skúma návrh v tom zmysle, či sú splnené podmienky obnovy konania. Obsahom návrhu okrem formálnych náležitostí musí byť aj uvedenie skutočnosti alebo dôkazu súdu skôr neznámeho, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr neznámymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného nie je dôvodný, pretože je zrejmé, že súd pri rozhodovaní vo veci samej vychádzal zo znenia § 41 ods. 2 Tr. zákona účinného v čase po publikovaní nálezu č. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012. Táto skutočnosť vyplýva aj z použitých ustanovení Tr. zákona vo výroku o treste, pretože súd ukladal súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, a je tak zrejmé, že v prípade ukladania trestu vychádzajúc aplikácie ustanovenia o asperačnej zásade účinného do 21.12.2012 musel by tiež uplatniť ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu, pretože dolná hranica trestnej sadzby bola v znení § 41 ods. 2 Tr. zákona účinného do 21.12.2012 vo výmere 11 rokov a 6 mesiacov. Hoci súd v rozsudku neuviedol výslovne, či aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zákona účinné už v znení nálezu Ústavného súdu č. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012, toto samotné nie je dôvodom obnovy konania, pretože súd pokiaľ pri ukladaní trestu výslovne neuvedie účinnosť ustanovení Tr. zákona či označenie zákona, ktorý naposledy menil znenie Trestného zákona, stále platí ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase keď bol spáchaný. Ak však v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony (to platí aj pre stratu účinnosti), trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Pretože pri ukladaní trestov rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/55/2013-133 zo dňa 14.05.2013 a rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/39/2013-57 zo dňa 16.04.2013, súd nepoužil ustanovenie § 41 ods. 2 Tr zákona a pri ukladaní súhrnného trestu vo veci sp. zn. 2T 46/2013 ukladal súhrnný trest už viazaný nálezom č. PL. ÚS 106/2011-85 zo dňa 28.11.2012, nie je dôvod aplikácie § 41b odsek 1 zákona č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, § 394 odsek 1 Trestného poriadku „per analogiam“, § 400 odsek 1 Trestného poriadku, a teda povolenia obnovy konania v prospech odsúdeného. Súd návrh na povolenie obnovy konania zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku, nebol tak ani dôvod aplikácie § 403 Tr. poriadku v súvislosti s rozhodovaním o väzbe.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do troch dní od oznámenia tohto uznesenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.